

Beste mensen,

Afgelopen week zou de Nijmeegse Vierdaagse geweest zijn. Dat internationale wandelfestijn is om bekende redenen nu voor het tweede jaar niet doorgegaan. Voor die tijd heb ik een aantal jaar mogen meelopen. In onze gemotoriseerde tijd geldt wandelen nu als sport en ontspanning. Vroeger was het lopen vaak de enige vervoersmethode, de "benenwagen" was bittere noodzaak om vooruit te komen. Niet iedereen kon zich paard en wagen veroorloven, lopen was geen luxe.

In de Bijbel wordt vaak gesproken over mensen die zich te voet verplaatsen. De aartsvaders waren nomaden, zonder vaste woon- en verblijfplaats, steeds onderweg. Het levenspad wordt met een weg vergeleken. Wandelen is geen hardlopen, je neemt op wat je onderweg ziet. Van Henoch staat dat hij met God wandelde (Genesis 5:22). Je kunt ook de verkeerde weg inslaan in het verkeerde gezelschap: welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen (Psalm 1). In de Psalmen komt de wandelweg meer voor (Psalm 25). Al lopende kun je leren. Pelgrims zongen liederen als ze naar Jeruzalem gingen.

Het volk Israël heeft er 40 jaar over gedaan om in het beloofde land te komen, een generatie lang. Onderweg leerden ze en kregen er de 10 geboden, ze raakten weer vertrouwd met de Sabbat. God ging zichtbaar met hen mee in een wolkkolom en werd vereerd in een mobiel heiligdom, de tabernakel. Ze leerden wandelen met God, Zijn weg te gaan.

Jezus en zijn leerlingen waren ook vaak onderweg. Deze leerlingen zaten niet stil in een klaslokaal, Jezus onderwees ze gaandeweg. Als je wandelt heb je de mogelijkheid te praten, als je marcheert of holt is dat lastiger. Na zijn opstanding heeft Jezus met de Emmausgangers meegewandeld en zich aan hen getoond. Jezus paste zich als het ware aan, aan het tempo van zijn leerlingen, een ontdekkingstocht onder het lopen.

Ik denk dat wij graag op onze levensweg de tegenwoordigheid van God willen meemaken, als toen in de woestijn, of zoals Jezus toen met zijn leerlingen wandelde, meer zichtbaar. Raken we niet makkelijk het spoor bijster? Toen Jezus naar zijn Hemelse Vader terugging heeft hij beloofd zijn leerlingen niet aan hun lot over te laten. Hij noemde zichzelf de weg die naar het Vaderhuis kan leiden. Hij heeft Gods Geest beloofd, de verbondenheid met God die blijft. Hij zei, ga op weg en ik ben met jullie. Gods woorden staan opgeschreven in de Bijbel, die kunnen ook richting aan geven. We kunnen in een reisgezelschap gaan als broeders en zusters en elkaar op de been houden, af en toe met vallen en opstaan. Het gaan van de weg met Jezus lijkt een waagstuk, hoe blijf je op de goede weg? Geloven is vertrouwen terwijl je veel nog niet ziet en begrijpt. Wij zijn ook leerlingen. We zijn onderweg, in beweging en ontwikkeling, nog niet bij het doel.

In liederen kan ons geloof versterkt worden, in deze tijd kunnen we (weer) zingen:
Jezus ga ons voor, Ik wandel in het licht met Jezus, Leer mij Uw weg, Wandel met Jezus,
wandel heel de weg, wandel elke dag, Al de weg leidt mij mijn Heiland, Ga met God en Hij zal met je zijn.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk